



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo**

**Zype, Frans van den**  
**Antverpiæ, M. DC. XLV.**

Resp. III. De absolutione pœnitentiali.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

cens haberetur, probaret: cum fecurus ipse iuxta uxorem audiret concionem, sub qua anathema illud denuntiabatur, non sic medici suis agris potiones propinant, magis auferre imperatis speciem hæc habere, quam compariens vulgo videntur; & forte magis perniciem parere, quam salutem. quo respici imprimis desiderat Concilium Trid. d. c. 23. f. 25. *veritas istius compassionem habet: falsa dedignationem. c. 15. dist. 45.*

Recte ergo mox à tempore d. notitiæ appellavit denuntiatus à declaratoria, à qua cadit appellatio; quæ omnia suspendit, cum excessus, ut hic, non est notorius. *c. peruenit. X. de appell. eo que retro reddat irrita, quæ medio inter sententiam & legitimam appellationem tempore acta sunt. c. non solum de appell. in 6. quamvis lata ab homine non suspenditur, sed executionem secum trahit, & promulgari potest. c. pastoralis §. verum X. de appell. & timenda est, quamvis ob nimium rigorem multum habeat ex iniquo. c. quibus. c. si Episcopos. 11. q. 3. sed an etiam nulliter lata? si intolerabilis in forma sit error, aut post appellationem lata sit, non obest. c. per tuas 40. X. de sent. excomm. c. 46. X. de app. c. sacra X. de sent. excomm. non debet 11. q. 3. in alijs nullitatibus, ut etiã cum sententia ex toto iniqua est, grauis inquisitionis est. c. cui est. 11. q. 3. d. c. per tuas. vide late Marthã de iuris d. p. 3. c. 15. 14. 18. & hodie per Sanctionem Clem. VIII. 1600. incip. ad tollend. nullitas declarari non potest, nisi auditis partibus, & causa cognita. §. censura. sed in §. seqq. in eadem sanctione. §. absolutio in verb. cum dubitatur de nullitate, item si occurrat dubium facti, vel probabile dubium iuris videtur nullitate, quæ palam sit, non obstare; sed quæ dubia, neque mox notorium quid euadit ex actis: quia hoc tolleret distinctionem notorij, vel non notorij percussoris clerici appel-*

lantis. *in d. c. peruenit. dixi recte appellasse: quamvis procuratorem habuerit: quia res hæc est inestimabilis, nec vnquam procurator soluendo; tunc autem concessa est appellatio. Guil. lib. 1. obs. 45.*

### De absolutione penitentiali.

#### RESPONSVM III.

**A**bsolutio sacramentalis penitenti data à quibusdam calibus, & censuris referuatis, in vim facultatum confessario concessarum, in foro externo tantum suffragatur: sed sic absolutus censurarum effectus patitur in foro exteriori. *Serola in prax. episcop. p. 1. v. absolutio quest. 2. vbi multos allegat: & nominatim solemniter verba literis Iubilæi infesti solita, hæc, in foro conscientie, aut penitentiali, tantum; & ad effectum consequenda huiusmodi Iubilæum. Sic & stylus est Curie Romanæ. ut in literis dispensationum matrimonialium, vbi interuenit incesta copula, Officiali, seu Ordinario mandetur, ut dispensandos in vtroque foro absoluat: in literis vero ad confessarium directis, dum impedimentum est occultum, ut pro foro conscientie tantum absoluat, & dispenser: & vt post rem peractam literæ lacerentur, ne allegari possint aut prodesse in foro externo, secundum hunc rigorem eadem dicenda sunt de absolutione in mortis articulo data: quantum est ex parte huiusmodi facultatum: quantum vero est ex parte iuris communis, cõcedentis cuiuslibet sacerdoti moribundum absoluedi facultatem, nominatim in casu Canonis si quis suadente, ea tãquam publici iuris in vtroque foro obtinet: ac demum reuincit tantum ille; qui nõ paret iniunctis, quam primum valetudine recuperata. e. quod de his 26. X. de sent. excomm. eos. eod. in 6. adeoque debet sic absolutus in casu d. canonis ad Romanam*

Cum verò incuria in est, res est appellatur, & quo efficitur?

manam Ecclesiam in persona peregrinationem suscipere, d. c. de his in sin. mandatum illius recepturus, & satisfactorius: d. c. eos, nisi fecerit; non euadet rigorem in foro externo; quin reputetur rursus incidisse. quia illa specialis, & liberior absoluendi facultas, non restricta ad formam facultatis absoluendi concessa sacerdoti cuiuslibet in mortis articulo, etsi mutare possit peregrinationem Romanam in aliam poenitentiam: eaque imponere quae poenitentiarum Romanus iniungeret agenda absoluto, non operatur, vt diximus, extra forum poenitentiae.

Sed quid si per sententiam declaratus, & denuntiatus appellet post absolutionem, aut appellationem ante interpositam restituat; an dicitur re incidere? tanquam qui non pareat. praesumitur enim iniunxisse confessarius, quae iure sunt iniungenda. adeoque peregrinationem Romanam, ad suscipiendum mandata Ecclesiae: cum quibus non videtur subsistere appellatio. at verò qui appellat, contendit se iniuste esse condemnatum: ideoque locum non esse canoni: & sententia sacramentalis inuito poenitente non potest publicari: & fieri potest, vt casus fuerit iuris dubij, neque exactum à poenitente amplius fuerit, quam in genere, quod pareret mandatis ecclesiae: iustis vtique: adeoque non teneatur ius suum relinquere indiscussum, vel non prosequi appellationem, qui autem iure suo vititur, nemini dicitur facere iniuriam: ideoque nec qui prosequitur appellationem, in controversia d. canonis permissam. c. peruenit. X. de appell. sed neque confessarius potest iniungere poenitentiam publicam, nisi in publico crimine, & non inuitis. c. poenitentes. c. in capite. cum seqq. dist. 50. Trid. s. 24. c. 8. dum ergo neque publicum est; & referuatum appellans negat; quamuis aliquis esset

excessus; argui non poterit in foro externo in excommunicationem recidisse; donec confiterit incidisse. quod finis appellationis docebit.

De absolutione ad cautelam.

RESPONSVM PV.

EXcommunicatus appellas ad cautelam debet absolui, etiam antequam causa principalis incipiat cognosci. c. per duas 40. c. porro. vbi gloss. X. de sent. excommunicat. si causa appareat probabilis; quamuis nondum constet esse veram. <sup>1.</sup> Qui olim daretur. *ibidem s. sed si & s. similiter gloss. Et Ioan. Andreae ibid. & consonat c. 16. X. de appellat. d. c. 40. etiam quamuis sententiam excommunicationis dicat esse nullam, & aduersarius se opponat. c. solet de sent. excomm. in 6. gloss. ibid. in v. solet. imò non obstante appellatione aduersarij; d. c. solet, & ibi gloss. de appellat. in 6. ne quis, inquit, in excommunicatione discedat, & in v. illud, non obstante appellatione eius; qui excommunicauit, eademque glossa in c. sacro 48. X. de sent. excomm. propter periculum morae addit quæpiam subijci Iudici non suo: & in c. 16. X. de pœnit. & remiss. in v. periculum dari absolutione statim, quæ aliàs non daretur, vt generatim, vbi periculum est in mora, à iuris regulis receditur. l. 1. & in l. solet. D. de serijs. in l. de pupillo. s. si quis riuos. D. de noui oper. nunciat. cum a legatis ibidem.*

Cæterum superuenit Sanctio Clementis VIII. 1600. super controversijs iurisdictionibus, quæ <sup>2.</sup> Quæ hodie requirantur. ar. 14. ita habet; Absolutio ad cautelam nõ nisi paritè citata, & visis actis, (cum dubitatur de nullitate excommunicationis ab homine prolata, vel à iure si occurrat dubium facti, vel probabile dubium iuris) concedenda erit, tuncque ad tempus breue, cum reincidentia; & præstita per excommunicatum cautione

An si sic a biolutus conualescens appellet re incidat?